

lige bliver Alt ved det Gamle, kun i to Henseender fleer der Forandringer, hvoraf den ene er den — og det skulde man egentlig ikke vente — at den ærede Rigsdagsmand havde Noget imod, at der istedetfor 7 kongelige Embedsmænd for Fremtiden kun bliver 3; der kan blive lige saa mange Lærere, som de Herrer ville have, men der bliver ikke flere end tre kongelig ansatte, — og den anden er den, at Ministeriet for Fremtiden vælger de Mænd, der skulde være Lærere ved de forskjellige Skoler, men dette er i det Væsentlige det Samme, som hidtil er skeet. Troer ikke det ærede Medlem, at Ministeren har tilbørlig Indflydelse paa Akademiets Medlemmer til at kunne faae indstillet den Mand, han vil, da, som bekendt, Ungen kan blive ansat der, uden at han er bleven indstillet til Hans Majestæt Kongen igjennem Ministeren; det er slet ikke Pointen i Sagen, det er derimod den, at tidligere kunde man kun vælge et Medlem af selve Akademiet til Lærer, saaledes at selv om man for Dieblisset ikke maatte finde Nogen blandt Akademiets Medlemmer, der var skiftet til at være Lærer, hvor stor en Kunstner han end iøvrigt kunde være, maatte man dog tage ham, hvorimod man efter Forslaget kan tage, hvilke Kunstnere man vil dertil; det er hele Forskjellen; men Ministerens Indflydelse er ikke i nogen væsentlig Henseende forandret. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at denne Foranstaltning vilde faae en Indflydelse paa Kunstens Retning, idet man, ved at slaae en Lærer fast, ligesom fæstnede den Kunstretning, hvortil denne Lærer hørte; men herpaa er der jo raadet Bod ved de runde Summer, idet man af dem kan lønne en Anden, hvis man vil, kun at han ikke bliver kongelig ansat, og selve Ansættelsesmaaden kan dog ikke have nogen Indflydelse paa Kunstretningen. Jeg troer forøvrigt, at det ærede Medlem, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddervsen), ikke rigtig klart har stillet sig for Die, hvad der læres i denne Malerskole; der læres paa ingen

Maade Genremaleri eller Historiemaleri; der læres kun at male en Figur efter Model, at male det mennefslige Legeme; det er Grundvolden for enhver Malers Kunst, at han kan gjøre det, saa at en forskjellig Retning forsaavidt ikke vil faae den Indflydelse, som de ærede Medlemmer syntes at forudsætte. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) siger ogsaa, at det er Ting, vi ikke forstaae os paa (Tscherning: Nei!); det sagde det ærede Medlem ved Sagens anden Behandling (Tscherning: Nei!); det ærede Medlem erkjender altsaa, at vi forstaae os derpaa? (Tscherning: Nei heller ikke!). Vi maae altsaa hverken forstaae det, eller ikke forstaae det — ja paa den Maade bliver det meget vanskeligt for os at give os af med denne Sag (Tscherning: Ja give os af med den, det er en anden Ting!) — altsaa vi maae give os af med den? (Tscherning: Ja med Fornøielse!) — det er os altsaa tilsladt at behandle Sagen; ja, jeg troede ogsaa, at vi havde Tilladelse til at behandle den, da den er os forelagt. Jeg troer iøvrigt, at det i sin Almindelighed vilde være et meget farligt Princip, naar vi sagde om en Lov, at fordi vi ikke havde særligt Kjenndskab til alle dens Enkeltheder, turde vi ikke behandle den, det vilde lede til meget farlige Følger; thi da det er Fleertallet, der afgjør Lovens Skjæbne, og det vel omtrent maa forudsættes om de fleste Love, at Fleertallet her i Salen ikke har en fuldstændig og nøiagtig Sagskundskab til at kunne bedømme dem, vilde man jo efter det Raisonnement næsten kunne afvise enhver som helst Lov fra os. Det, der skal redde os herfra, er den Forbring, der kan stilles til ethvert Medlem af denne Forsamling, at han for det Første skal have tilstrækkelig sund Sands til at kunne dømmе om, hvad der foreligger i de store Træk, og dernæst at han skal have tilbørlig Taft til at begrænse sig og ikke i visse Sager komme ind paa en altfor stor Detail (Tscherning: Hør!).